

Prejeto	26 -03- 2024	Šifra z: 230
Številka zadeve:	007-9/2019/25	Pril.:
		Vredn.:

NESTRINJANJE S POLITIKO OBČINE BOHINJ GLEDE PARKIRNEGA REŽIMA IN UREJANJEM PROSTORA

Prebivalci Bohinjske Bistrice in ostalih okoliških vasi že dlje časa zaskrbljeno spremljamo politiko in s tem povezane odločitve Občine Bohinj glede parkirnega režima in urejanja prostora. V Bohinjski Bistrici je poseljenost velika in kraj se sooča tudi z veliko gostoto prometa. Pričakujemo, da se bo število vozil zaradi napovedanih ukrepov Občine Bohinj še povečevalo, kar bo dodatno znižalo kakovost bivanja v kraju. Občina Bohinj se prav veliko ne ozira na mnenje lokalnega prebivalstva glede reševanja tega problema, zato menimo, da **imamo kot državljani oziroma občani pravico do vlaganja peticij in do drugih pobud, ki so splošnega pomena, saj smo prepričani, da mora občina ali država delovati v interesu svojih prebivalcev (45. člen ustave RS).**

Na 12. redni seji Občinskega sveta Občine Bohinj, ki je potekala 25. januarja 2024 je bil sprejet Sklep o določitvi javnih parkirnih površin, višin parkirnin in parkirnih kartic. Iz gradiva, ki je vsem dostopno na občinskih spletnih straneh je razvidno, da se na Ribčevem Lazu ukinjata dve večji parkirišči, Labora in travnik nasproti »Kristala«. Po pojasnilu župana gre za uresničevanje namer, začrtanih v Celostni prometni strategiji, ki je bila sprejeta v letu 2019. Zaradi tega se spreminja tudi parkirni režim v Bohinjski Bistrici, kjer se bodo uvedle t.i. »modre cone«, kjer bo parkiranje omejeno na eno oziroma do dve uri, za vse imetnike parkirne kartice za občane pa bo parkiranje brezplačno. Do sedaj smo občani kupovali parkirne kartice za parkiranje ob Bohinjskem jezeru in koriščenje gozdne ceste Vogar – Blato, po novem pa bomo morali kupiti parkirno kartico tudi za uporabo parkirnih mest na območju Bohinjske Bistrice, ko gremo po opravkih (obisk pri zdravniku, obisk pošte ali banke, obisk pokopališča, obisk raznih prireditelj, itd., ki se lahko tudi zavleče), kar bo nekatere krajanje ob vsesplošnih podražitvah še dodatno udarilo po žepu. Na občini tudi pojasnjujejo, da se število parkirnih mest v Bohinjski Bistrici ne bo povečevalo. Tem trditvam ne moremo verjeti, še posebej ne zaradi tega, ker se na železniški postaji in v Danici načrtuje postavitve garažnih hiš. Zaradi tega se bo v Bohinjski Bistrici drastično povečalo število vozil, kar je za prebivalce nesprejemljivo. Prišlo bo do pretirane obremenitve kraja, zaradi tega se bodo krajanje soočali s čedalje slabšimi bivalnimi pogoji in nenazadnje ima velika prometna obremenitev tudi negativne posledice za obiskovalce. Bohinjska občina ima 24 vasi oziroma zaselkov in prepričani smo, da bi si morali »breme« glede turizma porazdeliti vsi, predvsem pa ne na škodo Bohinjske Bistrice. Vsi se strinjamo, da je okolje potrebno varovati, toda po našem mnenju gre tu za zelo pretirane omejitve. V prihodnjih obdobjih bo območje Bohinjskega jezera dostopno le elitam, nam navadnim državljanom pa bo postalo nedosegljivo. To še posebej velja za tisti del prebivalstva, ki ima majhne otroke ali pa za starejše in vse tiste z gibalnimi težavami, ki se težka poslužujejo avtobusnih prevozov. Potovalnih navad v današnjem tempu življenja skoraj ne moremo spreminjati. Bohinj je od urbanih središč kar precej oddaljen in prestopanje na avtobuse so za večino ljudi le neuresničljive želje. Parkirišči, ki se ukinjata na Ribčevem Lazu, nista v neposredni bližini Bohinjskega jezera tako, da

gostota prometa ne more imeti škodljivih vplivov na samo jezero in okolico. Prav bi bilo, da bi bila v zvezi s tem narejena študija o negativnih (škodljivih) vplivih za to območje, ne pa, da se sprejemajo odločitve na podlagi nekih pavšalnih ocen in predvsem zaradi tega, ker si nekateri želijo imeti okoli Bohinjskega jezera malo miru. Slovenija ni edina država, ki se ponaša z narodnim parkom. Takih parkov z jezeri je po svetu veliko. Krajani, ki radi pogledamo tudi »čez planke«, smo bili že večkrat veselo presenečeni nad rešitvami, ki jih ponujajo drugod. Ustrezna prometna in ostala infrastruktura je pogoj za razvoj turizma (primer: Nacionalni park Plitvička jezera, Nacionalni park Krka - Hrvaška, Nacionalni Park Tara z akumulacijskim jezerom Perućac – Srbija, Gran Paradiso – Italija, De Hoge Veluwe - Nizozemska, ki so atraktivne izletniške destinacije za domače in tuje goste). Za vse našete parke je mogoče trditi, da se ponašajo z infrastrukturo, o kateri Bohinjci lahko le sanjamo. V svoje, prav tako občutljivo okolje so v teh državah umestili zobate železnice, gondolske žičnice (predvsem v Italiji, Avstriji, Franciji in Švici), številnimi restavracijami, prenočišči in sprehajalnimi potmi in kar je najbolj pomembno – parkirišči. Pa še nekaj je pomembno – tam ne odganjajo gostov tako, kot pri nas v Bohinju. Mi se pravzaprav sploh ne zavedamo, kaj je množični turizem. Da bi to dojali, moramo pogledati v vse tiste kraje, kjer se število turistov meri v milijonih in kjer sezona traja skozi vse leto. V Bohinju pa nekateri obupujejo, kjer turistična sezona traja manj kot šest mesecev in je odvisna predvsem od vremena. V Bohinju ima dež »ta mlade« in tudi poleti pogosto dežuje. Takrat gostje pri nas nimajo kaj početi in zaradi tega obiskovalci hitro zapustijo Bohinj. Tudi zaradi tega, ker imamo v Bohinju bolj malo stvari, s čimer bi obiskovalce lahko »zaposlili«.

Menimo, da bi Občina Bohinj morala takoj pristopiti k načrtovanju in pridobivanju projektne dokumentacije za obvozno cesto Ribčev Laz – Stara Fužina, za katero so načrti obstajali že v naši prejšnji državi, kar je za tisti čas predstavljalo zelo ambiciozno rešitev glede urejanja prometnih razmer. V ustavi RS je v 73. členu zapisano, da moramo varovati naravno in kulturno dediščino. Vse kaže na to, da je v domeni Občine Bohinj le varovanje narave, kulturna dediščina pa je le obstranskega pomena. Kot primer naj navedemo kamnit most čez Jezernico pri cerkvi Svetega Janeza na Ribčevem Lazu, ki ga za namene turizma promoviramo po celem svetu. Most je star in potreben popravila, mi pa še vedno dopuščamo, da je čezenj speljan cestni promet. Ta most je naša kulturna dediščina izrednega pomena in zato bi moral služiti zgolj kot promenada za pešce. Prav zaradi tega dejstva bi bila nujna izgradnja obvozne ceste mimo Ribčevega Laza. Istočasno bi morali vse napore usmeriti v izgradnjo parkirne hiše »pod Suho« na Ribčevem Lazu, ki ne bi bila v bližini jezera in prav tako ne bi imela škodljivih vplivov na okolje. Medtem, ko na Hrvaškem gradijo nove mostove na polotoke in otoke (Pelješac in v bližnji prihodnosti še drugi most na otok Krk, kjer gre prav tako za občutljive morske ekosisteme), pristojni na naši občini že ob omembi vsega navedenega rečejo, da se to pa ne da narediti. Vedno, ko beseda nanese na rešitve, ki bi bile sprejemljive za večino od nas, se izgovarjajo na zakonske in druge omejitve. Prepričani smo, da kjer je volja, je vedno tudi pot, zato pričakujemo več infrastrukturnih rešitev, namesto nesprejemljivih in drastičnih omejitev, ki povzročajo škodo občanom, predvsem tistim, ki so si poiskali vsakdanji kruh v turizmu. Vsi ti ukrepi odganjajo obiskovalce Bohinja, o vsem tem so se razpisali že številni mediji, ki imajo do vseh teh ukrepov prav tako odklonilen odnos. Le

kako bodo gostje, ki bodo prišli do Bohinjskega jezera z avtobusom, odšli še mirno na kosilo. Verjetno ne bodo šli ali pa bodo šli v strahu, da jim avtobus v poletni gneči ne odpelje pred nosom. Tako bodo škodo utrpeli tudi gostinski delavci. Krajanima imamo pomisleke glede novega prometnega režima še z varnostnega vidika. V letu 2023 smo bili priča številnih poletnim nevihtam, zaradi katerih so se oglašale gasilske sirene in opozarjale ljudi na nevarnost. Kaj se bo zgodilo, če se bomo v takih situacijah znašli tudi v prihodnje? Kam se bodo zatekli vsi obiskovalci jezera, če se bo razbesnela poletna nevihta? Avtomobilov ne bo, avtobusov pa ob pravem času verjetno tudi ne? Kdo bo odgovoren, če bomo priča tragičnim dogodkom, ki so se v preteklosti že zgodili na Bledu? Pristojni na Občini morajo zagotavljati čim večjo varnost za prebivalce in obiskovalce Bohinja.

Skeptični smo tudi do širitve industrijske cone »na Tlaki« pod Ajdovskim gradcem. Gre za izredno poplavno območje, kar je dobro vidno ob vsaki večji povodnji. Vemo kakšno škodo so utrpela podjetja ob poplavih v letu 2023 zaradi tega, kjer so bile njihove zgradbe postavljene na neprimernih lokacijah. Poleg tega je po tem območju speljana tudi kolesarska pot, kjer se sprehajajo otroci z vzgojiteljicami iz bližnjega vrtca. Industrijska cona, dostopna skozi središče Bohinjske Bistrice **ne more biti na tej lokaciji!** Gledano z varnostnega vidika je to za nas nesprejemljivo, saj promet s tovornimi vozili ne sodi na območje, kjer se nahajajo otroci in ostali pešci ter kolesarji.

Nasprotujemo tudi izgradnji potniškega terminala z garažno hišo na železniški postaji v Bohinjski Bistrici in Danici. To bo še dodatno obremenilo kraj, ki je že sedaj povsem zasičen s prometom (tudi na račun brezplačnih avtobusov, ki se pogosto skoraj prazni vozijo naokoli). Garažne hiše ne sodijo v središče kraja, niti ni zaslediti potreb po tem. Zasedene bi bile le v času turistične sezone, večino leta pa bi samevale. Izgradnja parkirne hiše v Danici bi med drugim pokvarila tudi izgled tega območja. Parkirna mesta na Trgu Svobode pa naj bodo namenjena izključno le tistim, ki koristijo storitve pošte in banke.

Prepričani smo, da mora vsaka občina delovati v interesu svojih prebivalcev. Prostorska politika opredeljuje, kakšen prostorski razvoj je sprejemljiv za posamezno območje. Pomanjkanje dolgoročne strategije prostorskega razvoja in neusklajenost med različnimi prostorskimi interesenti pri rabi prostora ter neupoštevanje stroke ne prinaša optimalnih rešitev. Prostor je omejena dobrina, s katero je potrebno ravnati še posebej skrbno in celovito. Je ogledalo družbe, saj vse naše ravnanje, bodisi gospodarstva, kot vsakega posameznika posebej, pušča v prostoru sledi. Odseva kulturo, identiteto in stanje duha v družbi, pa tudi našo preteklost in prihodnost. Vse odločitve, povezane z rabo prostora so podrejene **spoštovanju pravic**, ki zagotavljajo varstvo prostora kot ključnega elementa za razvoj določenega območja. Občina Bohinj pri načrtovanju prostorskih rešitev vse pogosteje pozablja tudi na pravico do zasebne lastnine. Vse bolj pogosto se dogaja, da so projekti Občine Bohinj zasnovani tako, da posegajo tudi na zasebno imetje občanov. Ob tem pozabljajo, da se s takim ravnanjem posameznikom lahko odvzame pravico oziroma možnost, da si služijo vsakdanji kruh. S tem pa so pogosto povezane tudi usode

družin. Naj Bohinjska Bistrica ostane taka, kot je sedaj. Večjo pozornost naj se po vzoru evropskih krajev in mest usmeri v ohranjanje zelenih površin, že zaradi tega ker v naših krajih poteka festival alpskega cvetja. Nočemo, da Bohinjska Bistrica postane pretežno industrijski kraj in ne smemo dopustiti, da bi trgovinska dejavnost povsem zamrla. Danes smo priča zapiranjū številnih trgovin in po nakupih se moramo odpraviti kar daleč, skozi vse zastoje na cesti, ki smo jim priča. Medtem, ko bi pristojni na občini in na Turizmu Bohinj vse obiskovalce Bohinja najraje usmerili na avtobuse, hkrati radi pozabljajo, da se vsak Bohinjec odpravi po blago, ki ga potrebuje kilometre daleč. In tu smo že pri onesnaževanju okolja ter »zeleni agendi«...

S spoštovanjem,

Marko Ogrin, svetnik Občinskega sveta Občine Bohinj

in

skupina občanov Občine Bohinj

V Bohinjski Bistrici, 25.3.2024

Priloge:

- 408 podpisov občanov Občine Bohinj
- zemljevid idejne zamisli cestne infrastrukture in »parkinga« v Občini Bohinj